

Πέρα από το χρόνο και το χώρο

Ζούσαν μαζί σε ένα όνειρο, πέρα για πέρα αληθινό...

Αυτός ήταν απεριγράπτα όμορφος και με παραμυθένια χάρη. Αυτή τον θαύμαζε και η ματιά της δεν τον άφηνε ποτέ, ακόμα κι αν δεν βρισκόταν δίπλα της.

Γύρω τους γινόταν πόλεμος, με πολλά περιέργα και πέρα από τη λογική, παράλληλα συμβάντα. Τα διαπενούσαν όλα, με τη μοναδική, αθέατη για τους άλλους, αρμονική, συνύπαρξή τους.

Μέσα τους μια ασύγκριτη, Θεία μελωδία, που τα τύμπανα του πολέμου δεν κατάφερναν να εξουδετερώσουν ή να μειώσουν.

Αυτός προχωρούσε με μαεστρία, αποτελεσματικά ανοίγοντας κάθε δρόμο, με μοναδικές, αυθεντικές κινήσεις.. απαλές, που να μην τη φοβίσουν. Αυτή τον ακολουθούσε μαγεμένη, με ακλόνητη πίστη στη δική του σιγουριά.

Ακούραστος προστάτης, ευαίσθητος στην κάθε της ανάγκη και κίνηση. Αυτή φρόντιζε αφιερωμένη τις λεπτομέρειες. Άφοβη, στηριζόμενη στη δική του μοσδική αυτάρκεια.

Την μάγευε η κάθε του κίνηση φροντίδας και παράλληλης σφαιρικής αντίληψης που παρακολουθούσε τα πάντα, άγρυπνα. Αφηνόταν απόλυτα στην κάθε του δυναμική τρυφερότητα.

Σαν σε όνειρο διέσχιζαν μαζί κόσμους, συμβάντα, που δεν είχαν καμία ικανότητα να παρασύρουν την προσοχή του ενός προς τον άλλον.

Προλάβαινε την κάθε της σκέψη, φανέρωνε την κάθε της επιθυμία, κατανοούσε το κάθε της συναίσθημα που βίωνε βαθιά μέσα του, ως δικό του.

Λόγια δεν αντάλλασαν. Είχαν προ πολλού κατακτήσει και ξεπεράσει την ανάγκη αυτή.

Ακόμα κι αν αυτός έτρεχε μπροστά ή εξαφανιζόταν προσωρινά από τα μάτια της, ήταν μόνο για να ανοίξει δρόμο, να περάσει με ασφάλεια και χάρη η επιλεγμένη του αγάπη. Και αυτή ένιωθε μοναδική, προσφέροντας σε αυτόν τον αμείωτο θαυμασμό της, που ξυπνούσε κάθε φορά το πάθος που τους ένωνε.

Ακόμα και όταν τα κορμιά τους χώριζαν για λίγο, τα μάτια της καρδιάς τους έμεναν αφοσιωμένα εστιασμένα στο κέντρο του κόσμου τους, που ήταν ο άλλος.

Η ένωσή τους ανήκε σε άλλους κόσμους, άλλο όνειρο. Η μήπως το όνειρο που επέλεξαν να ζουν μαζί ήταν μια από τις πολλές εκφράσεις της θείκης ένωσής τους, που ξεπερνά κάθε γνώριμη περιγραφή, κάθε ανάλυση, κάθε περιοριστικό ορισμό;

Ακατόρθωτη ένωση για τον σημερινό άνθρωπο; Καθόλου!

Έχει επιτευχθεί και θα συνεχίσει να επιτυγχάνεται, από τους αιώνιους εραστές, που χορεύουν μαζί, με απόλυτη αρμονία, χάρη και μεγαλόπρεπη σιγουριά ο ένας για τον άλλον. Αλλά για να τους δεις, για να τους αναγνωρίσεις ανάμεσα στις φλόγες του πολέμου, πρέπει να υπάρξεις ο ίδιος στον κόσμο τους...

Την επιλογή την κάνει μόνο η Καρδιά... και των δυο!

Το γλυκό άρωμα της βουβής φροντίδας.

Η αόρατη ενίσχυση της σοφίας του σπόρου της έκφρασης.

Η άφθαρτη πίστη στην εκδήλωση του Ανθρώπου/Ανδρα

Ο τεράστιος θαυμασμός για την ομορφιά και τη δύναμη πέρα από το ορατό.

Η πλήρης αφοσίωση και πάθος στη συγχώνευση με το Πνεύμα του ανθρώπου.

Η απερίσπαστη προσοχή στις λεπτομέρειες.

Η σιωπηλή προσφορά: ασύγκριτη και αναντικατάστατη.

Η σοφή, αδιαμφισβήτητη διάκριση όλων όσων είναι αληθινά και ακατάλυτα.

Η διαπεραστική ματιά που φτάνει πέρα από τους ορατούς κόσμους.

Και η αμοιβαία αναγνώριση που κάνει όλα τα προηγούμενα εφικτά!

Πριν από αυτό, καμία κοινωνία Ανθρώπων δεν είναι δυνατή, καμία δημιουργία δεν μπορεί να είναι διαχρονική.

Μέχρι τότε, θα κατακτάμε κομμάτια αυτής της Ένωσης, θα θυμόμαστε Λεπτομέρειες από το περιεχόμενό της, θα ψάχνουμε αυτό που πάντα ήταν τόσο δίπλα μας και δεν αναγνωρίζαμε... γιατί δεν Βλέπαμε.

Μόνο αυτό ψάχνουμε... μόνο αυτό υπάρχει... μόνο αυτό είναι αναγκαίο...

Αλλά, μην ψάχνεις την αλήθεια στις εικόνες της προβολής σου, γιατί αυτές φανερώνουν το ψέμα που τα μάτια σου έμαθαν να βλέπουν στην επιφάνεια.
Μάθε πρώτα να καθαρίζεις τη ματιά σου και να εισχωρείς στην ουσία του φαίνοσθαι, που ακόμα σου διαφεύγει.

Γιατί οι Ερατές θα συνεχίσουν να υπάρχουν, θα περνούν δίπλα σου, είτε τους αναγνωρίζεις είτε όχι. Και θα συνεχίσουν να ζουν όνειρα και πραγματικότητες, εκδηλώνοντας το μεγαλείο της διαχρονικής ένωσής τους... περιγράφοντας και προσφέροντας αυτή τη μοναδική κατάκτησή τους, κάθε φορά διαφορετικά, με άλλα λόγια.

Ένα θα σου πω... τα μάθαμε ανάποδα και ψάχνουμε το ανύπαρκτο...

Αναρτήθηκε από [xristiana sophia](#) στις **4:05 μ.μ.**

Ετικέτες [έρωτας](#)

3 σχόλια:

Alexios Christakis 21 Φεβρουαρίου 2014 - 5:24 μ.μ.

Υπέροχη ιστορία..

Πόση μαγεία υπάρχει μέσα μας και εμείς την προσπερνάμε εμμένοντας στην έλλειψη της πίστης μας σε αυτή... αλλά ευτυχώς πάντα υπάρχουν κάποιοι που την αναγνωρίζουν και την χειρίζονται με σεβασμό και σιγουριά... και παίρνει θάρρος η Γη και συνεχίζει να γυρνάει...
Σε ευχαριστώ...

[Απάντηση](#)

xristpit 21 Φεβρουαρίου 2014 - 10:13 μ.μ.

χριστιανα σε χαιρομαι και σε "ζηλευω".....το ταξιδι συνεχιζεται!

[Απάντηση](#)

xristiana sophia 22 Φεβρουαρίου 2014 - 10:49 π.μ.

"Ό,τι έχετε ονομάσει παραμύθι, θα εξακολουθείτε να το ψάχνετε.

Όλες οι φτιαχτές "αλήθειες" που πιστεύετε, θα συνεχίσουν να σας διαμορφώνουν, μακριά από τον Εαυτό σας.

Έχετε ξεχάσει ότι είστε συν-δημιουργοί. Ο τρόπος επομένως παραμένει κρυμμένος."

Κάπως έτσι δημιουργούνται οι "μύθοι" που λέμε στα παιδιά μας...